

P6_TA(2009)0164

Mestský rozmer politiky súdržnosti v novom programovom období

Uznesenie Európskeho parlamentu z 24. marca 2009 o mestskom rozmere politiky súdržnosti v novom programovom období (2008/2130(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na články 158 a 159 Zmluvy o ES,
- so zreteľom na prvý akčný program vykonávania územnej agendy EÚ (prvý akčný program), prijatý na neformálnom zasadnutí Rady ministrov zodpovedných za územné plánovanie a rozvoj v Ponta Delgada (Azory) 23. – 24. novembra 2007,
- so zreteľom na Územnú agendu EÚ - smerom ku konkurencieschopnejšej a udržateľnej Európe rozmanitých regiónov (územná agenda) a Lipskú chartu o trvalo udržateľných európskych mestách (Lipská charta), ktoré boli prijaté na neformálnom zasadnutí Rady ministrov zodpovedných za územné plánovanie a rozvoj miest v Lipsku 24. – 25. mája 2007,
- so zreteľom na Bristolskú dohodu, prijatú na neformálnom zasadnutí Rady ministrov o trvalo udržateľných spoločenstvách v Bristole 6. – 7. decembra 2005,
- so zreteľom na tzv. Urban acquis, prijaté na neformálnom zasadnutí Rady ministrov zodpovedných za územnú súdržnosť v Rotterdame 29. novembra 2004,
- so zreteľom na Novú aténsku chartu z roku 2003, vyhlásenú na zasadnutí Európskej rady urbanistov 20. novembra 2003 v Lisabone, a jej víziu o budúcnosti európskych miest,
- so zreteľom na akčný program z Lille, prijatý na neformálnom zasadnutí Rady ministrov zodpovedných za urbanistické záležitosti, ktoré sa konalo 3. novembra 2000 v Lille,
- so zreteľom na Európsku koncepciu územného rozvoja (ESDP), prijatú na neformálnom zasadnutí Rady ministrov zodpovedných za územné plánovanie 11. mája 1999 v Postupime,
- so zreteľom na Chartu európskych miest a obcí smerom k udržateľnému rozvoju, ktorá bola schválená na Európskej konferencii o trvalo udržateľnom rozvoji miest a obcí v Aalborgu v Dánsku 27. mája 1994,
- so zreteľom na oznámenie Komisie zo 6. októbra 2008 s názvom Zelená kniha o územnej súdržnosti: Z územnej rozmanitosti urobiť prednosť (KOM(2008)0616),
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 19. júna 2008 s názvom Piata správa o pokroku v oblasti hospodárskej a sociálnej súdržnosti: Prosperujúce regióny, prosperujúca Európa (KOM(2008)0371),
- so zreteľom na oznámenie Komisie zo 14. mája 2008 o výsledkoch rokovaní týkajúcich sa stratégií a programov kohéznej politiky na programové obdobie 2007 – 2013 (KOM(2008)0301),

- so zreteľom na oznámenie Komisie z 30. mája 2007 s názvom Štvrtá správa o hospodárskej a sociálnej kohézii (KOM(2007)0273),
- so zreteľom na príručku Komisie s názvom Mestský rozmer v politike Spoločenstva 2007 – 2013, prijatú 24. mája 2007,
- so zreteľom na pracovný dokument Komisie z mája 2007 s názvom Územný a mestský rozmer národných strategických referenčných rámcov a operačných programov (2007 – 2013): prvé hodnotenie,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 13. júla 2006 s názvom Politika súdržnosti a mestá: prínos miest a aglomerácií k rastu a zamestnanosti v rámci regiónov (KOM(2006)0385),
- so zreteľom na rozhodnutie Rady 2006/702/ES zo 6. októbra 2006 o strategických usmerneniach Spoločenstva o súdržnosti¹,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 5. júla 2005 s názvom Kohézna politika na podporu rastu a zamestnanosti: Strategické usmernenia Spoločenstva na roky 2007 – 2013 (KOM(2005)0299),
- so zreteľom na oznámenie Komisie zo 14. júna 2002 s názvom Programovanie štrukturálnych fondov na roky 2000 – 2006: prvé hodnotenie iniciatívy Urban (KOM(2002)0308),
- so zreteľom na oznámenie Komisie zo 6. mája 1997 s názvom K mestskej agende v Európskej únii (KOM(1997)0197),
- so zreteľom na výsledky programu Európskej siete sledovania územného plánovania (ESPON) 2006 a prijatý program ESPON 2013,
- so zreteľom na výsledky mestských pilotných projektov (1989 – 1999), iniciatívy Spoločenstva URBAN I (1994 – 1999) a URBAN II (2000 – 2006),
- so zreteľom na informácie z databázy Urban Audit (mestský audit), ktorá obsahuje štatistické údaje s 330 ukazovateľmi o 358 európskych mestách,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 21. februára 2008 o opatreniach v nadväznosti na územnú agendu a Lipskú chartu: smerom k európskeho akčného programu územného rozvoja a územnej kohézie²,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 10. mája 2007 o bývaní a regionálnej politike³,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 13. októbra 2005 o urbanistickom rozmere v súvislosti s rozšírením⁴,
- so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,

---

¹ Ú. v. EÚ L 291, 21.10.2006, s. 11.

² Prijaté texty, P6_TA(2008)0069.

³ Ú. v. EÚ C 76 E, 27.3.2008, s. 124.

⁴ Ú. v. EÚ C 233 E, 28.9.2006, s. 127.

- so zreteľom na správu Výboru pre rozvoj (A6-0031/2009),
- A. keďže je známe, že zatiaľ čo otázky týkajúce sa miest spadajú do zodpovednosti národných, regionálnych a miestnych orgánov, mestské oblasti zohrávajú kľúčovú úlohu v účinnom plnení lisabonskej a göteborgskej stratégie a tvoria veľmi dôležitú časť politiky súdržnosti, za ktorú sú zodpovedné inštitúcie EÚ;
- B. keďže cieľom EÚ podľa Lipskej charty je zaistiť integrovaný prístup k plneniu politiky mestského rozvoja v záujme vytvorenia vysokokvalitných mestských území, modernizácie dopravy, energetiky, verejných služieb a informačných sietí a podporiť celoživotné vzdelávanie, školský systém a inovácie, a to najmä v zanedbaných vnútorných mestských štvrtiach a oblastiach,
- C. keďže vypracovanie flexibilného, adaptabilného a dynamického zoznamu na kontrolu plnenia Lipskej charty ako základnej podmienky na zahrnutie rozmanitých potrieb rozličných európskych miest, ktoré sa začalo už počas francúzskeho predsedníctva, ako aj ďalšie vypracovanie plánov integrovaného mestského rozvoja v každom členskom štáte môže byť ďalším užitočným zdrojom informácií o rôznych situáciách, v dôsledku čoho môžu vzniknúť konkrétne zamerané iniciatívy,
- D. keďže treba rozlišovať medzi mestami a mestskými oblasťami,
- E. keďže hoci 80 % zo 492 miliónov obyvateľov EÚ žije v mestách a pre EÚ je charakteristický polycentrický rozvoj, medzi členskými štátmi existujú výrazné rozdiely, pokiaľ ide o rozloženie obyvateľstva v mestských, prímestských a vidieckych oblastiach, ako aj problémy spojené s dosť slabým zastúpením záujmov a potrieb mestského obyvateľstva v operačných programoch štrukturálnych fondov,
- F. keďže mestské oblasti sú zodpovedné za tvorbu 70 až 80 % HDP EÚ a mestá sa považujú za centrá inovácie a hybnú silu rozvoja regiónov, štátov a EÚ,
- G. keďže však mestá sú zodpovedné aj za 75 % svetovej spotreby energie a v dôsledku výroby energie, dopravy, priemyslu a vykurovania produkujú 80 % skleníkových plynov,
- H. keďže trend smerom k urbanizácii je sprevádzaný internou migráciou do hlavných miest a iných veľkomiest a keďže výsledný rast obyvateľstva zapríčiňuje nesmiernu záťaž pre zväčšujúce sa mestá, ktoré musia riešiť zvýšené požiadavky v oblasti odpadového hospodárstva, poskytovania bývania, vzdelávania a pracovných príležitostí, a keďže tento narastajúci trend smerom k urbanizácii predstavuje obrovskú výzvu pre vidiecke oblasti, ktoré sa musia vyrovnávať so stratou ľudského kapitálu, pracovnej sily, spotrebiteľov a študentov,
- I. keďže nedávne bezprecedentné rozšírenie EÚ viedlo k mimoriadnemu nárastu regionálnych rozdielov a k výraznému zvýšeniu počtu miest, ktoré sú poznačené úpadkom,
- J. keďže napriek skutočnosti, že v členských štátoch existujú rôzne politické, inštitucionálne a ústavné usporiadania, mestské oblasti EÚ majú spoločné problémy i spoločné možnosti ich riešenia, čo zdôrazňuje na jednej strane potrebu podrobných štatistických údajov a na druhej strane potrebu vzájomnej spolupráce a výmenu osvedčených postupov, aby boli európske mestá schopné čeliť celosvetovej konkurencii,

- K. keďže územný rozvoj EÚ čelí problémom, ako je hospodárska reštrukturalizácia, vysoká fluktuácia na trhu práce, nedostupná a preplnená verejná doprava, nedostatok využiteľného územia, ktorý sa ešte zhoršuje živelným rastom miest, úbytok a starnutie obyvateľstva, vylučovanie vidieckych oblastí a malých miest v prospech veľkých mestských aglomerácií, sociálne vylúčenie, vysoká a rastúca miera trestnej činnosti, vznik get v niektorých mestských štvrtiach, nízky príjem domácností, zhoršujúca sa kvalita života v zanedbaných oblastiach, nedostatok parkov a rekreačných zón, znečistenie životného prostredia, kontrola riadenia vodného a odpadového hospodárstva a nakladania so zvyškami, potreba bezpečných dodávok energie a efektívne využívanie energie,
- L. keďže koordinované riadenie, ktoré využíva elektronické technológie, a najmä elektronické riadenie s účasťou všetkých zainteresovaných strán, by mohlo výrazným spôsobom pomôcť pri riešení existujúcich problémov a mohlo by viesť k integrovanému riešeniu otázky rozširovania miest v spolupráci s predmestiami susediacimi s vidieckymi oblasťami a s prihliadaním na ne, ako aj v súlade s modernými prístupmi k mestskému plánovaniu, ako je inteligentný rast, nové územné plánovanie a inteligentný urbanizmus,
- M. keďže činnosti v oblasti mestského rozvoja sú osobitne vhodné pre účasť malých a stredných podnikov (MSP), najmä v sektore služieb, a politika súdržnosti sa čoraz viac orientuje na podporu konkurenčnej výhody miest,
- N. keďže MSP, a najmä malé podniky a mikropodniky, remeselníci a obchodníci, majú mimoriadny význam pre zachovanie činnosti v mestských centrách a zachovanie rovnováhy v mestských štvrtiach, a keďže mestská politika v oblasti dopravy, podnikania, transakcií s nehnuteľnosťami a rastúcich výdavkov za bývanie, alebo naopak nedostatok vyváženej politiky v týchto oblastiach často viedli k zániku hospodárskych činností a činnosti v oblasti poskytovania osobných služieb sú čím ďalej tým vzácnejšie,
- O. keďže partnerstvo medzi mestskými a vidieckymi oblasťami sa stále musí posilňovať, pretože mestské oblasti majú hrať dôležitú úlohu v harmonizovanom a integrovanom rozvoji svojich okrajových oblastí, aby dosiahli územnú súdržnosť a vyrovnaný regionálny rozvoj,
1. zdôrazňuje dôležitosť trvalo udržateľného mestského rozvoja a prínosu mestských oblastí pre regionálny rozvoj a vyzýva Komisiu, aby pravidelne hodnotila, merala, overovala a prediskutovala vplyv politík EÚ na hospodársku a sociálnu situáciu, a najmä na otázky, ktoré sa týkajú kultúry, vzdelávania a zdravotnej, dopravnej, environmentálnej a bezpečnostnej situácie v mestských oblastiach;
  2. vyjadruje poľutovanie, že členské štáty sú vyzývané, no nie povinné podporovať trvalo udržateľný rozvoj miest ako strategickú prioritu; preto vyjadruje znepokojenie nad tým, že niektoré členské štáty nedostatočne zohľadňujú mestský rozmer v uskutočňovaní politiky súdržnosti, a vyzýva Komisiu a členské štáty, aby v spolupráci s regionálnymi a miestnymi orgánmi analyzovali a vyhodnocovali vplyv uplatňovania iniciatívy URBAN a aby pravidelne sledovali a skúmali účinky využívania fondov EÚ v mestských oblastiach;
  3. zdôrazňuje pozitívne skúsenosti iniciatívy Spoločenstva URBAN v súvislosti s partnerstvom, integrovaným prístupom a zásadou postupu zdola nahor, ktoré významne prispeli k efektívnosti a vhodnosti podporovaných projektov; žiada, aby sa tieto úspechy v mestskom rozmere štrukturálneho financovania brali do úvahy a aby sa zaviedli

podobné mechanizmy do bežného financovania trvalo udržateľného mestského rozvoja, čo by prinieslo úžitok väčšiemu počtu miest;

4. domnieva sa, že by bolo nevhodné, ba až problematické prijať spoločnú definíciu „mestských oblastí“ a výrazu „mestský“ vo všeobecnosti, keďže by adekvátnym spôsobom nevyjadrili rôznorodosť situácií v členských štátoch a regiónoch; preto zastáva názor, že akákoľvek záväzná definícia a vymedzenie mestských oblastí by sa mali ponechať na rozhodnutie členských štátov v súlade so zásadou subsidiarity, založenej na spoločných európskych ukazovateľoch;
5. vyzýva členské štáty, aby pri riešení nových výziev v oblasti odpadového hospodárstva, bytovej výstavby, zamestnanosti a vzdelávania, ktoré vznikajú v dôsledku urbanizácie a následného nárastu obyvateľstva, prijali všetky potrebné opatrenia na podporu svojich hlavných miest a ostatných veľkomiest; vo všeobecnejšej rovine sa domnieva, že demografické výkyvy spôsobia problémy mestským i vidieckym oblastiam v súvislosti s trhom práce, v oblasti vzdelávania a rekvalifikácie bývalých pracovníkov postihnutých nezamestnanosťou, a takisto v súvislosti s vyľudňovaním vidieckych oblastí;
6. domnieva sa v tejto súvislosti a vzhľadom na to, že rôzne ústavné usporiadania členských štátov zrejme nie sú – i napriek účinnosti jednotlivých úrovni riadenia – prirodzene zlučiteľné s harmonizujúcim prístupom, že by bolo užitočné, aby členské štáty jednotlivo a na základe verejnej konzultácie definovali vlastné chápanie mestského rozmeru a na cieľom posilniť vnútornú harmonizáciu a zlepšiť interakciu s Komisiou;
7. upozorňuje na to, že členské štáty majú možnosť poveriť mestá správou štrukturálnych fondov určených na uskutočňovanie opatrení zameraných na dosiahnutie trvalo udržateľného mestského rozvoja; domnieva sa, že takéto subdelegovanie má dvojaký prínos: na jednej strane by bolo pre regionálny a európsky rast oveľa účinnejšie, keby mestá prevzali zodpovednosť za prijaté opatrenie od jeho plánovania až po uskutočnenie, pričom by riešili vyslovene miestne problémy, a na druhej strane by to bol významný nástroj zlepšovania administratívnych kapacít riadenia na miestnej úrovni; s poľutovaním však konštatuje, že zatiaľ sa plne nevyužívala možnosť subdelegovania, napríklad prostredníctvom globálnych grantov mestským orgánom v rámci operačných programov financovaných z Európskeho fondu regionálneho rozvoja (ERDF), a vyjadruje presvedčenie, že treba plánovať a podporovať jednoznačnú úlohu mestských oblastí ako sprostredkovateľských štruktúr v rámci prístupu viacúrovňového riadenia v ďalšom programovom období, a domnieva sa, že mestský rozmer a subdelegovanie by mali byť v regionálnej politike povinné; nemožno však pripustiť, aby subdelegovanie viedlo k fragmentácii regionálnej politiky, preto je potrebné starostlivo definovať metódu použitia pri subdelegovaní;
8. zdôrazňuje význam integrovaného prístupu k územnému plánovaniu miest; navrhuje, aby sa každá verejná podpora mestského rozvoja zakladala na integrovaných plánoch mestského rozvoja; žiada, aby sa integrovaný prístup stal čo najskôr, najneskôr však v nasledujúcom programovom období záväznou podmienkou pridelovania a poskytovania prostriedkov zo štrukturálnych fondov, ale aj získavania pôžičiek z Európskej investičnej banky; vyzýva Komisiu, aby vypracovala usmernenia s odporúčaniami a príkladmi osvedčených postupov, ktoré sa budú týkať integrovaných plánov mestského rozvoja, a aby podporovala aj výmenu osvedčených postupov medzi orgánmi na národnej, regionálnej a miestnej úrovni;

9. vyzýva členské štáty, aby vo svojich národných strategických referenčných rámcoch a operačných programoch uprednostňovali financovanie projektov, ktorými sa realizujú trvalo udržateľné plány riadenia miest;
10. odporúča, aby trvalo udržateľné plány riadenia miest obsahovali aspoň niektoré z týchto prvkov: plán riadenia odpadového hospodárstva, hlukové mapy a akčné plány, miestne plány týkajúce sa znečisťovania vzduchu a životného prostredia, prognóza rastu obyvateľstva, nové územné požiadavky na výstavbu, obnova opustených plôch a budov, obnova spustených štvrtí a bývalých priemyselných zón, možnosť a dostupnosť verejných služieb, štruktúra mesta a podiel zelených plôch, vybavenosť pre osoby s postihnutiami, rozvíjanie kultúrneho, historického a prírodného dedičstva, odhad požiadaviek na vodu, energie a efektívne využívanie vody a energií, dostupnosť verejnej dopravy, účinné riadenie dopravy, integrácia zraniteľných skupín (prist'ahovalci, menšiny, osoby s nízkou kvalifikáciou, osoby s postihnutiami, ženy atď.), možnosť slušného bývania za dostupné ceny a plány na boj proti kriminalite;
11. domnieva sa, že vypracovanie integrovaných plánov mestského rozvoja bude efektívne len v prípade, ak budú dostupné dostatočné zdroje na trvalo udržateľný mestský rozvoj, a preto odporúča, aby sa dostupné zdroje sústredili na konkrétne činnosti; navrhuje minimálnu úroveň spotreby zo štrukturálnych fondov, ktorá sa musí stanoviť v prepočte na obyvateľa mestskej oblasti a na plánované obdobie tak, aby vyčlenenie tejto sumy nepredstavovalo pre regióny nereálnu záťaž;
12. konštatuje, že je naliehavo potrebné posilniť administratívne kapacity vertikálnej i horizontálnej správy miest, a upozorňuje členské štáty, že je nevyhnutné prijať integrovaný prístup k plneniu politiky rozvoja miest (ktorá sa týka otázok priamo spojených s každodenným životom občanov, napr. dopravy, verejných služieb, kvality života, zamestnanosti a miestnych hospodárskych činností, bezpečnosti atď.), pričom sa do tohto úsilia zapoja na základe zásady partnerstva národnej vlády spolu s regionálnymi a miestnymi orgánmi, ako aj všetkými ostatnými zainteresovanými stranami verejného i súkromného sektora;
13. uznáva, že pre mestské orgány je náročné zosúladiť oblasť pôsobnosti Európskeho sociálneho fondu (ESF) pri podpore hospodárskeho a sociálneho rozvoja a oblasť ERDF pri plánovaní investícií do fyzickej infraštruktúry; je presvedčený, že by sa mala preskúmať zásada „jeden program, jeden fond“ a že miestne a regionálne orgány by mali lepšie využívať súčinnosť financovania z ERDF a ESF a posilniť integrované financovanie; vyzýva Komisiu, aby preskúmala možnosť zlúčenia oboch fondov z dlhodobej perspektívy, ak by to pomohlo zabezpečiť zjednodušenie postupov;
14. podporuje myšlienku princípu revolvingových fondov v rámci iniciatívy JESSICA a jej potenciál pre hospodársky rast v mestských oblastiach a je rovnako presvedčený, že regionálna politika musí v ďalšom programovom období podstatne viac využívať mechanizmy finančného inžinierstva, ako sú revolvingové fondy, ktoré ponúkajú výhodné pôžičky, a nespoliehať sa výlučne na granty, ako je to v súčasnosti;
15. uvedomuje si rozvojový potenciál súkromného sektora a domnieva sa, že by sa malo systematicky počítať s využívaním verejno-súkromných partnerstiev a podporovať ich pri tvorbe inovatívnych programov financovania a projektov, ktorých cieľom bude riešenie závažných hospodárskych a sociálnych úloh mestských oblastí, najmä výstavby infraštruktúry a bývania; zdôrazňuje, že si to vyžaduje jasný a transparentný kódex

správania, najmä čo sa týka činností verejných orgánov, ktoré musia na základe zásady subsidiarity prijímať strategické rozhodnutia o výbere metód poskytovania služieb, pričom stanovujú špecifikácie, ako aj rozhodnutia o určitom stupni kontroly;

16. kladie dôraz na uplatňovanie a administratívne aspekty mestského rozmeru a požaduje vyvinúť ďalšie úsilie o zjednodušenie vykonávacích pravidiel v oblasti politiky súdržnosti a celkové zníženie nadbytočnej byrokracie, pokiaľ ide o riadenie a kontrolu fondov a jednotlivých projektov;
17. konštatuje, že okrem regionálnej politiky existujú ďalšie politiky Spoločenstva, ktoré takisto poskytujú finančnú podporu mestským oblastiam, a preto vyzýva Komisiu, aby pripravila a navrhla väčšiu koordináciu príslušných politík, ktoré by spojili všetky zdroje EÚ vyčlenené pre mestské oblasti na zabezpečenie uplatňovania integrovaného prístupu v praxi, pričom sa vždy bude zohľadňovať politika súdržnosti;
18. je presvedčený, že súčasné riadiace štruktúry v členských štátoch stále nie sú dobre prispôbené na podporu horizontálnej spolupráce, a dôrazne vyzýva Komisiu, aby podporovala zásadu medzisektorovej štruktúry riadenia;
19. žiada, aby sa súčasné finančné, ľudské a organizačné zdroje využívali efektívnejšie s cieľom utvoriť a posilňovať siete, ktoré mestá vytvárajú v oblasti trvalo udržateľného mestského rozvoja, pretože sú významnou súčasťou územnej spolupráce; v tejto súvislosti zdôrazňuje potrebu infraštruktúry, ktorá pomôže udržiavať osobitné charakteristické rysy (napr. historické), modernizáciu (napr. inovačné strediská), hospodársky rast (napr. MSP) a sezónne činnosti, a vyzýva Komisiu, aby posilnila postavenie mestských oblastí v rámci iniciatívy Regióny za hospodársku zmenu;
20. konštatuje, že správne vykonávanie politiky regionálneho rozvoja a trvalo udržateľnej stratégie územného rozvoja si vyžaduje vyváženosť politík, ktoré sa týkajú mestských, prímestských a vidieckych oblastí a ovplyvňujú vytváranie skutočnej regionálnej súdržnosti, a opätovne zdôrazňuje skutočnosť, že politika vidieckeho rozvoja má významný vplyv na územné usporiadanie a že politiky mestského a vidieckeho rozvoja nie sú dostatočne integrované; podčiarkuje potrebu reálnej synergie medzi týmito politikami vedúcej k skutočnému rozvojovému potenciálu a propagácii prítlačlivosti a konkurencieschopnosti oblastí; vyzýva členské štáty a regióny, aby v záujme dosiahnutia vyrovnaného územného rozvoja využívali nástroj partnerstva miest a vidieka;
21. vyzýva Komisiu, aby ďalej rozvíjala a pravidelne aktualizovala Urban audit a zároveň všetkým členským štátom poskytovala informácie o rozdieloch medzi mestami a vidiekom, aby získali jasný obraz o skutočnosti a identifikovali špecifické potreby vyváženého mestského a vidieckeho rozvoja;
22. odporúča, aby Komisia a členské štáty zriadili skupinu na vysokej úrovni pre mestský rozvoj a aby v politike mestského rozvoja na úrovni EÚ uplatňovali otvorenú metódu koordinácie;
23. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii a vládam a parlamentom členských štátov.